

  
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ  
ΜΕΣΟΓΕΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 1394

Αριθμ.

Διεκπ. 806/17-12-2012

Χριστούγεννα 2012

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 82<sup>Α</sup>**  
**ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ**

Πρὸς

Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

*«Σήμερον ἡ Παρθένος τίκει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ»,  
«Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί»,  
«Σήμερον ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν θεοπρεπῶς δοξολογοῦσιν».*

Ἐπαναλαμβάνοντας συνέχεια τὴ λέξη *σίμερον* ἡ Ἐκκλησία μας προσπαθεῖ νὰ μᾶς ὠθήσει στὸ πνεῦμα τῆς παρούσης μεγάλης ἐορτῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅλα εἶναι σὲ ἐνεστῶτα χρόνο, ὅλα γίνονται σήμερον, ὅλα συμβαίνουν στὸ παρόν. Ἡ Βηθλεὲμ δὲν εἶναι μακρὰ, τὸ γεγονός δὲν εἶναι παλιὰ ἱστορία. Ὅλα γίνονται γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ κάθε ἐποχή, γίνονται καὶ γιὰ μᾶς τοὺς πιστοὺς αὐτῆς τῆς ἐποχῆς, πλούσιους καὶ φτωχοὺς, ἰσχυροὺς καὶ ἀσθενεῖς, δίκαιους καὶ ἁμαρτωλοὺς, γι' αὐτοὺς ποὺ λυγίζουν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἱστορίας καὶ τῆς καθημερινότητας καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ ἐναποθέτουν τὴν ἐλπίδα τους στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν αἰωνιότητα. Τὸ γεγονός τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως εἶναι ἓνα γεγονός ποὺ συνέβη κάποτε ἱστορικά, ἡ χάρις ὅμως καὶ ἡ εὐλογία Του ἀγκαλιάζει ὅλη τὴν ἱστορία, ὅλες τὶς ἐποχές καὶ ὀλόκληρο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μεγάλη γιορτή, ἀδελφοί μου, ἡ σημερινή. Ὅπως λέγει ἡ ἀκροστιχίδα τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, *«Χριστὸς βροτυθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένει»*, δηλαδὴ χωρὶς νὰ χάσει τὴν θεότητα, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνδύεται τὴν ἀνθρώπινη φύση γιὰ νὰ τὴν ἀγιάσει, κατέρχεται στὴ γῆ γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάσει στὴν οὐράνια κατάσταση, ταπεινώνεται γιὰ νὰ μᾶς ὑψώσει, *«πλούσιος ὢν, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσεν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν, καὶ τῆς φύσεως τὸ θνητὸν καταμάθωμεν»* (Θεοδώρητος Κύρρου. Ὑπόμνημα εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, Κεφ. δ' λδ' 1463). Δὲν μπορούμε νὰ καταλάβουμε τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, *«οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν»*, μᾶς ὑπερβαίνει, δὲν χωρεῖ ἡ ἀπειρη σοφία τοῦ Θεοῦ στὸν πεπερασμένο νοῦ μας, *«πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, λέγοντες· Ἀνερμίνευτε Κύριε, δόξα σοι»*, μόνο μὲ τὴν πίστη μας δοξάζουμε τὸν ἀνερμίνευτο Κύριο γιὰ τὴ σοφία Του καὶ ὁμολογοῦμε τὴν ἀγάπη Του.

Τί ἔχουν ὅλα αὐτὰ νὰ μᾶς ποῦν μέσα στὴν παγκόσμια ἀναστάτωση τῆς ἐποχῆς μας, μέσα στὴν πνιγρὴ καθημερινότητά μας, μέσα στὴ γενικευμένη ἀποστασία μας, μέσα στὴ σύγχυση τῶν ψεύτικων θεῶν, μέσα στὴ λήθη καὶ ἀδιαφορία τοῦ χωρὶς τὴν ἀνάγκη τοῦ Θεοῦ κόσμου μας;

Περνα̃με ὄντως δύσκολες μέρες. Αὐτὸ ὅμως ποὺ μᾶς λείπει δὲν εἶναι ἡ ἐξυπνάδα οὔτε ἡ δύναμη οὔτε τὸ χρῆμα οὔτε οἱ λεγόμενες ἀξίες. Ἡ κύρια φτώχεια μας δὲν εἶναι οικονομική, εἶναι σαφῶς πνευματική. Αὐτὸ ποὺ μᾶς λείπει εἶναι τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ὁλη ἡ πρὸ Χριστοῦ ἱστορία σφραγίζεται ἀπὸ τὴν προσδοκία Του. Ὅπως γράφει στὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως «οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν» (Γέν. μθ' 10). Στὴ μετὰ Χριστὸν ἐποχὴ ἡ προσδοκία τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου μετεστράφη σὲ προσδοκία συναντήσεως καὶ κοινωνίας μαζί Του. Ἐμεῖς δὲν περιμένουμε νὰ ἔρθῃ· περιμένουμε νὰ Τὸν συναντήσουμε. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Χριστουγέννων. Ἡ συνάντηση μαζί Του θὰ φωτίσει κατ' ἀρχὰς τὸν νοῦ μας, ἔπειτα θὰ φέρει τὴν εἰρήνη στὶς καρδιές μας καὶ τὴ χαρὰ τῶν ἀγγέλων στὴ ζωὴ μας καὶ τέλος τὴν πολυπόθητη σωτηρία μας.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση, ἀγαπητοί μου, στὸ δράμα τῆς καθημερινότητος ποὺ ζοῦμε ἀπὸ τὸ νὰ μάθουμε νὰ ἑορτάζουμε αὐτὲς τὶς μεγάλες γιορτὲς ποὺ μᾶς προσφέρει ἡ ἀγία Ἐκκλησία μας. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἑορτασμός, ἀπὸ τὸ νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν προτροπὴ τοῦ γνωστοῦ θαυμάσιου τροπαρίου «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψύθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀννυμήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται», ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔρχεται στὸν κόσμον μας, ἄς τὸν δοξάσουμε εὐγνωμόνως διὰ τῆς πίστεως, ἄς Τὸν ὑποδεχθοῦμε μετὰ ἱεροῦ πόθου καὶ μὲ φρόνημα ὑπακοῆς στὸ ἅγιο θέλημά Του, καὶ ἔτσι ἐνωμένοι μαζί Του ἄς ὑψωθοῦμε ἀπὸ τὰ γήινα καὶ φθαρτὰ στὰ οὐράνια καὶ πνευματικὰ καὶ ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ πανηγυρικῆς διαθέσεως ἄς γίνουμε ὁμολογητὲς καὶ μέτοχοι τῆς δόξας Του.

Ὅσο ρηχός, ὅσο κενός, ὅσο ἀνούσιος εἶναι ὁ τρόπος ποὺ μᾶς ἔχει ἐπιβάλλει ἡ σύγχρονη κοσμικὴ ἀντίληψη γιὰ τὰ Χριστούγεννα, τόσο οὐσιαστικός, τόσο περιεκτικός, τόσο μεγαλειώδης εἶναι αὐτὸς ποὺ προτείνει ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Φέτος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ γιορτάσουμε ἀληθινὰ Χριστούγεννα. Φέτος ἐπιβάλλεται ἡ ψυχὴ μας νὰ ξεκουραστεῖ ἀπὸ τὴν εὐλογία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Μόνον μὲ τὴ βοήθειά Του ἡ φτώχεια μας θὰ γίνῃ πλοῦτος, ἡ γενικευμένη κατάθλιψη θὰ μεταμορφωθεῖ σὲ χαρὰ, τὸ σκοτάδι τῆς ἀγνοίας θὰ φωτισθεῖ ἀπὸ τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ὁ φόβος τῶν ἀδιεξόδων μας θὰ δώσει τὴ θέση τοῦ στήν ἐλπίδα, καὶ τὴν ἀπορία μας γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ Θεοῦ θὰ τὴν διαδεχθεῖ ἡ ἐμπειρία τῆς παρουσίας Του καὶ ἀνάμεσά μας καὶ μέσα μας.

Σᾶς εὐχομαι

«ΑΓΙΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!»

«ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!»

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ νηπιάσαντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

**ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:** Νὰ ἀναγνωσθεῖ ἀντὶ κηρύγματος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.